

factor) responsible for the transfer of delayed allergy in man. *Acta allerg. (Kbh.)* 15, suppl. VII, 125. — MATSUYAMA, M., M. N. WIADROWSKY en D. METCALF (1966) Autoradiografic analysis of lymphopoiesis and lymphocyte migration in mice bearing multiple thymus grafts. *J. exp. Med.* 123, 559. — METCALF, D. (1956) *Brit. J. Cancer* 10, 169, 431 en 442. — Referaat (1967) *De zwezerik. Spectrum* 6, 85.

Amersfoort, 8 juli 1967

R. DROP

ULCEREUZE GINGIVITIS VAN PLAUT VINCENT

Met enige verbazing heb ik in het *Geneesmiddelenbulletin* dd. 22 juni jl. het artikel gelezen, „ontleend aan *Drug and Therapeutics Bulletin*”, betreffende de behandeling van bovengemelde aandoening. De referent die namens het Ministerie schrijft, zal zeker van genoemde pharmaca op de hoogte zijn, doch mag niet de bedoeling hebben gehad de medische wereld een probleem lichter te maken. Het komt mij voor dat de kliniek van de ulcereuze gingivitis onrecht wordt aangedaan.

Bij deze ziekte dient nl. het manueel-instrumenteel handelen geheel in het middelpunt te staan en als uitgangsmoecuvre te worden gehanteerd. „Reinigen van debris” wordt terloops vermeld, is echter primair, en doorslaggevend voor het succes voor de direct aan te sluiten medicamenteuze therapie. Wat deze laatste betreft, afstand doen van de oude vertrouwde 3 pct H₂O₂-oplossing is een fout. Laten spoelen met dit middel helpt niet, wél het met kracht doorspuiten tussen de tandelementen door, gevolgd door het in deze interdentale ruimten inbrengen van dunne, met de hand gevormde watjes gedrenkt in een verse 10 pct oplossing van neo-arsphenaminum in glycerine. Bij elkaar vormt deze behandelingswijze vrijwel een „therapia magna juvans” (als variant op magna sterilisans).

Maar nogmaals: op het instrumentele komt het aan. Men gaat met een gebogen tandsteeninstrument tussen de elementen in, omzichtig, zich houdend tegen de tandhalzen, doch diep. Men waarschuwt de patiënt dat de (let wel) eerste behandeling wat pijnlijk is en dat het tandvlees bloedt. Telkens laten spoelen. Aansluitend de doorspuit- en watjesbehandeling, waarbij het bijbehorende nogal taaie speeksel dient te worden weggezogen.

De geschetste therapie, mits in rust en conscientieus uitgevoerd, is zó afdoende dat elke wijziging mij absurd toeschijnt.

Hoe acuter, hoe heviger de verschijnselen, des te dankbaarder de therapie. Reeds de avond na de eerste behandeling voelt de patiënt zich een stuk beter en wil weer eten. De ulcera neigen tot prompte genezing, zodat een tweede keer behandelen bijna als een genoegen door de patiënt wordt ondervonden. Meestal behandel ik de acute gevallen drie maal. Een dikwijls na ongeveer een maand verschijnend gering recidief verdwijnt blijvend na nog één behandeling. Oudere gevallen, waarbij de gingiva veelal wat ontstekingsachtig hypertrofieert, pleeg ik op geheel identieke wijze te cureren, alleen zijn er méer behandelingen noodzakelijk. Tot chirurgische excisie hoefde ik in deze gevallen nimmer over te gaan.

Wat de penicilline-therapie betreft, deze kan men tot tijdelijke verlichting gebruiken, de ulcera gaan wat terug. Men redt het er echter niet mee.

Ik heb zeer vele gingivitides van deze aard behandeld, veelal onder de diagnose „vitaminegebrek” aangediend, en kan de hierboven vermelde behandeling van deze pijnlijke aandoening zonder enig voorbehoud aanbevelen, inclusief de gesmade waterstofperoxyde, doch exclusief boraten of nog griezeliger middelen.

's-Gravenhage, juni 1967

B. A. M. ELIAS

De redactieraad van het *Geneesmiddelenbulletin* stelt het op prijs kennis te hebben kunnen nemen van de opvattingen van de heer ELIAS aangaande de behandeling van ulcereuze gingivitis van Plaut-Vincent. De hierin beschreven behandelingswijze kan als een aanvulling op het betreffende artikel in het *Geneesmiddelenbulletin* worden beschouwd.

De redactieraad stelt er echter prijs op een aantal onjuistheden in het commentaar van de heer ELIAS te corrigeren.

1. De referent die het *Geneesmiddelenbulletin* schrijft, doet dit niet namens het Ministerie, doch namens de redactieraad.

2. „Reinigen van debris” als instrumentele therapie wordt niet slechts terloops vermeld, daar reeds de eerste zin van het gewraakte artikel luidt: „Ter genezing van gingivitis (stomatitis) van Plaut-Vincent (1,2) kan zowel het reinigen van de zweren als het gebruik van pharmaca en chirurgische behandeling aangewezen zijn.” De derde en vierde zin luiden: „Het herstel wordt eveneens bevorderd door vroegtijdig het debris tussen de tanden te verwijderen. Na de acute fase is chirurgische correctie van het gedeformeerde tandvlees vaak vereist, ten einde de kans op een recidief te verkleinen.” De slotlinea van het artikel: „Het reinigen van de ulcera mag nimmer achterwege worden gelaten, welk geneesmiddel ook wordt gebruikt om deze vorm van gingivitis te behandelen. In een later stadium kan chirurgische behandeling noodzakelijk blijken”, doet eveneens de „chirurgische” therapie recht wedervaren.

3. Het *Geneesmiddelenbulletin* gaat uiteraard in de rest van het artikel in op de behandeling van de besproken aandoening met *geneesmiddelen*.

Ten slotte moge niet onvermeld blijven dat het oorspronkelijke artikel in het *Drug and Therapeutics Bulletin* (dus ook in het *Geneesmiddelenbulletin*) een objectieve beoordeling tracht te geven van onderzoekingen waarin de werkzaamheid van geneesmiddelen onderling werd vergeleken.

Leidschendam, 17 juli 1967

REDACTIERAAD

BERICHTEN

BUITENLAND

Wereldberichten

Internationale tuberculose-conferentie. — De internationale tuberculose-conferentie zal onder voorzitterschap van Prof. Dr. J. K. KRAAN van 3 tot 7 oktober te Amsterdam worden gehouden. Dr. J. MEIJER vervult de functie van secretaris-generaal. De wetenschappelijke werkzaamheden openen met een plenaire zitting op 4 oktober, die allereerst zal worden gewijd aan de BCG-vaccinatie, een onderwerp dat jarenlang niet op deze conferentie aan de orde is geweest. Een negental deskundigen is uitgenodigd, de verschillende onderdelen van het vraagstuk in te leiden. De strategie van de massale campagnes wordt door een vertegenwoordiger van de Wereldgezondheidsorganisatie besproken. (*Tegen de Tuberc.*, 1967, Nr. 3, bl. 76).

Afrika

Vereniging van medische scholen. — De eerste algemene vergadering van de vertegenwoordigers van een aantal nationale medische scholen vond onlangs te Kinshasa (republiek Kongo) plaats. Gastheer was het Lovanium, de universiteit die met steun van de Leuvense universiteit destijds is gesticht. In deze bijeenkomst werden de onderdelen der opleiding besproken en bereidde men een samenwerking van de directeuren der scholen voor. Een der onderwerpen van groot belang was dat „preclinical teaching should primarily teach students to think in scientific ways and include enough clinical exposure to focus and stimulate interest; clinical education needs greater accent on the use of the outpatient